

Souboj o středoevropské zlato

Ve vytrvalostních závodech Středoevropské zóny FIA se v první části sezony Marcelovi Kusínovi dařilo, i když občas bylo štěstí vrtkavé a červnový souboj v Mostě i dost bolet. Ostřílený pilot pražského týmu KK Racing to ale dokázal překonat, a tak před závěrem šampionátu je s Audi R8 LMS Ultra GT3 v čele nejsilnější třídy D4 nad 3500 cm³.

S Petrem Kačírkem se audiny na Hungaroringu v dubnu nedočkali, a tak Marcel dal přednost startu ve vytrvalostním závodě s Richardem Chladem, který s Audi R8 LMS Ultra GT3 se po delší době na závodní tratě vrátil. K medailovým příčkám ale bylo daleko. Ve svém autě už se ale prosadil v Poznani, kde se po vítězství ujal v zóně vedení. Současně se ale nepříjemně zranil, a tak týden na to v Mostě byl rád, že mu pomohl Filip Salaqvarda a on sám závod vůbec absolvoval. Vedení ve třídě i přes bolesti v ruce udržel. A tak jsem se obou závodníků v cíli zeptal:

Marceli, co se ti vlastně při závodě v Poznani s rukou stalo?

Ruka mě sice bolí, ale příčina mých zdravotních problémů je jinde. V závodě na okruhu v Poznani jsem si zřejmě příliš utáhl levou stranu „hansu“ a jak jsem se při jízdě pohnul, tak došlo k uskřípnutí nervu někde pod lopatkou. Jízdu jsem dokončil, ale na oslavu vítězství to nebylo. Ruka mi při každém pohybu bolela a navíc jsem ztrácel pohybovou koordinaci. Šel jsem doma na vyšetření a ukázalo se, že pomůže jen rehabilitace a samozřejmě ideální by byl klid.

A tebe čekaly pár dnů na to závody v Mostě.

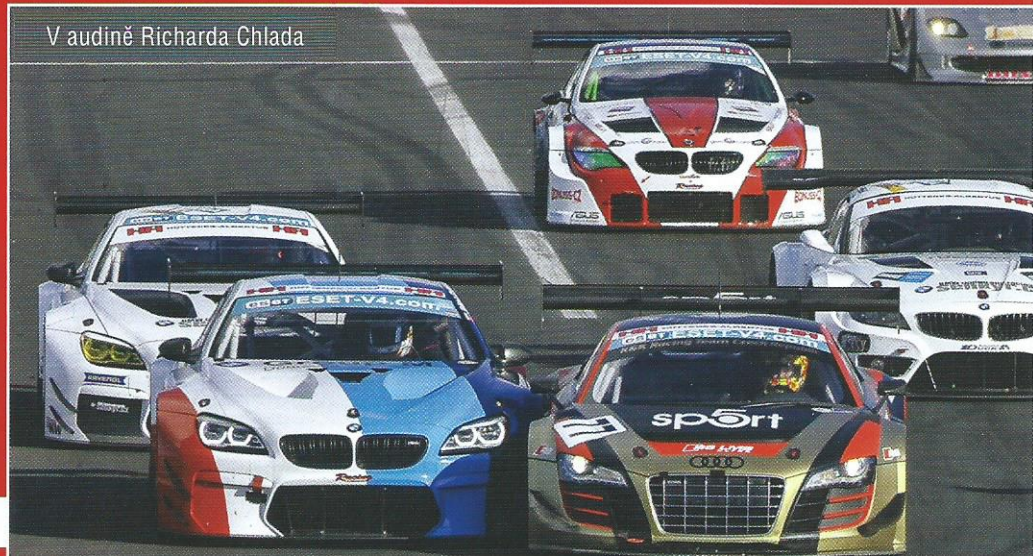
Rehabilitace mi pomáhala, ale věděl jsem, že sám hodinu v autě nezvládnou. Proto jsem se obrátil na Igora Salaqvardu, majitele týmu ISR, se kterým spolupracujeme od loňska, kdy jsme u nich koupili naše Audi, jestli by jeho syn Filip mostecký závod se mnou neabsolvoval.

On souhlasil a já start profesionála jeho kvalit považoval za dobrou šanci zase se posunout s naším autem dál. Filip nám ukázal, kde jsou hranice našeho auta v Mostě, a nabídl nám možnost podívat se na jeho telemetrii. V Mostě nechyběl ani jeho otec, takže z pohledu závěru sezóny, kdy nás čekají rozhodující závody na Slovakiaringu a v Brně, jsme po technické stránce udělali velice důležitý krok. Jen já prožil asi nejhorší víkend své závodní kariéry.

Když jsem sledoval tvé časy, tak jsem měl obavu, jestli vůbec jízdu dokončíš?

Musel jsem hodně zatnout zuby. Nemyslel jsem si, že to bude tak těžké. V závěrečných kolech už ruka bolela strašně, chyběla mi správná pohybová koordinace a z toho pramenily jezdecké chyby. Přesto to šlo proti Robertu Šenkýřovi

V audině Richarda Chlada

S Filipem Salaquardou v mosteckých boxech ... a na stupních vítězů

a Danovi Skalickém vyhrát. Filip se strašně snažil, závod skvěle rozjel a získal nám asi dvacetisekundový náskok. Jenže pak jsme se trochu zasekli při střídání, kdy jsme nemohli rychle nasadit spadlou sítku na okně a nefungovala vysílačka. Ztratili jsme zbytečně osmnáct sekund a prohráli o šestnáct. Na druhou stranu byl jsem rád, že jsem v cíli.

Jak se nyní cítíš před srpnovým závodem na Slovakiaringu?

Je to lepší, ale s Filipem mám jeho další účast raději předjednanou. S ním je šance na vítězství samozřejmě velká a případný úspěch by nám výrazně přiblížil prvenství v zóně. Navíc by to byl další přínos po stránce technického vylepšení vozu.

Filip Salaquarda se do Mostu vrátil po dlouhých sedmi letech. Jaký to byl pocit?

Já jsem byl rád, že se představím na domácím okruhu, protože většinu času mi zaberou starty

v zahraničí v rámci programu našeho týmu I.S.R. Racing. O mosteckém víkendu jsem ale měl volno, a tak jsme se s Marcelem domluvili rychle. Navíc jejich audinu dobře znám. A z mého pohledu to byl velice dobrý trénink před dalšími závody. Letos jezdím v Blancpain GT sprinty i vytrvalost a k tomu ADAC GT Masters.

Jaký je rozdíl mezi současným Audi R8 LMS Ultra, se kterým letos startuješ, a starším modelem, se kterým jsi jel v Mostě?

Zásadní rozdíl v obou verzích není. Novější model má vyšší přtlak, rychlejší řazení a je o něco lehčí. Jinak jsou si obě auta podobná a styl jízdy zůstává téměř stejný.

Na druhého Roberta Šenkýře, který jezdil za tebou v BMW Z4 GT3, jsi najel dvacetisekundový náskok. Čekal jsi takový odstup?

Už po kvalifikaci, kdy jsme byli o sekundu rychlejší, jsem věřil, že Roberta Šenkýře s Danem Skalickým porazíme. Mnohem nebezpečnější byl

Richard Chlad junior, který ztrácel jen tři desetiny sekundy. Jenže měli technické problémy. U nás zase nebyl dobrý Marcel Kusín, a tak strategie byla jasná. Jet co nejrychleji a vytvořit slušný náskok před povinným střídáním. Bohužel právě při pit stopu jsme měli problémy a náskok se prakticky rozplynul. Marcel bojoval, ale nakonec byl rád, že vůbec dojel. Nevyhráli jsme, ale já jsem vždycky za každé stupně vítězů vděčný. A jsem rád, že jsem se zase ukázal doma. Pokud jde o Slovakiaring, uvidíme. Rozhodně by tam mělo být auto zase o něco lépe nastavené, a to je šance jak pro Marcela ve vytrvalosti, tak i pro Petra Kačírka ve sprintech.

Děkuji a oběma přeji hodně úspěchů v dalších závodech.

Text: Karel Malina

Foto: Petr Frýba

